

Dr Torëmbou ze Babel

Em iëschte Booch van Moses ¹ steet,
- Booch Jenesis ², wie me och säät -
wat sisch en de Verjangeheet
en Babel zojedraare hät.

Dõ hødde Bürjer längere at
mem Bürjemeester övvelaat,
on och et naats dõvan jedröömp:
»Wie maache me os Stadt beröhmp?«

Se wore täschnisch en de Laare,
us Lehm sisch Sijjelsteen ze maache.
Dõ saate sisch em Jröößewahn
die stolze Babylonijer dann:
»Mië boue, fü beröhmp ze werde,
dr allehüükste Torëm op Erde,
su huuch, met Muëre mäschtsch deck,
dat-e bes a dr Hemmel reck ³!«

Jõtt woß trõtzt seng Allwesseheet
jedauch net su genau Bescheed,
on eß dõröm çrafjesteeje,
für ens die Bouställ ze beööje ⁴,
on sisch persönlisch dat antike
on riesisch Bouwerk ze bekicke.

Hä soëch jetz dõ met eeje Oore
Arbeeder, die beschäftisch wore
die Bou-Jeröste opzeställe,
on Bräç ⁵ mem Hammel faßzenääle.
On angere wore, nawß jeschweeß ⁶,
met Schörreskaare ⁷ ongewäes.
Se braate loofend met die Kaare
Zemänt on Sank fü Spieß ze maache.
Handlanger drooche Mann fü Mann
ene Brassel ⁸ Sijjelsteen çraan.

¹ 1. Mos. 11, 1 – 9; ² Genesis ³ reicht ⁴ in Augenschein
zu nehmen ⁵ Bretter ⁶ nass geschwitzt ⁷ Schubkarren
⁸ eine Menge

Ene Lihrjong eß e Scheld am moøle,
ene angere lööf, fü Bier ze holle.
Zwei Meestere send am tespetiere,
en Frau deet Botteramme schmiere.

Ësu-e Bouwerk wie en Babel
dat wor für Jott net akzäptabel.
»Sujet kann isch net toleriere!
Wer weeiß, wat die he nauch tämtiere!
Isch moß deräk jet ongenämme.
Sonß wid dat langsam emme schlemme.«

Dat wor die Zik, dō joef et noch
op Erde mä en enzije Spröqch.
Dat hott dä Herrjott su verfüüsch ¹,
on all hant sisch dōñoh jerisch ².
Wänn eene ens jet saare wollt,
wat ene angere wesse sollt,
hät dä ze sprääsche aanjefange,
on all han-em deräk verstange.

»Isch werd dänne jetz de Spröqch verwirre!
Et maat die Babylonijer kirre,
wänn se sisch ongehalde welle
on net verstōnn, wat se verzälle!«

Drop kalle dütsch se on französisch,
arabisch, änglisch on chinesisich,
on send en Dutzende van Spröqche
am schwadroniere on am flooche.
Dō hant van een Stond op de ange
de Mensche sisch net mih verstange.

Wie eene senge Lihrjong fröqch:
»Wō eß at werrem meng Wasserwoqch?«
on: »Reck misch ens et Metermoqß!«,
dō kick de mä verständnislos.
On sälefs bejm Mische van Betong
keene dä angere mi verstong.

¹ verfügt ² danach gerichtet

Dõ moß bej die Jelääjeheet
(wat su *net* en de Bibel steet)
spontan op Jõddes Zodonn ¹ hen
os Platt erschaffe wudde sen.

Dänn ene Müerer om Jeröb,
dä lang at dõ am wirke eß,
rööf laut van õvvehuuch: »Spieß op!« ²
Dauch keene reajiert dõdrop.
Dat wor dr iješchte Mensch, dä jet
perfäk op Platt jesprauche hät.
Dä Handlanger, dä onge steet,
zuck met de Schoe ³ on kick mä blöd.
Hä zööjert kott ene Momänt
on schrejt: »I cannot understand!«
Dat heesch, dä Handlanger versteet
behaup net, wat dä Müerer säät.
Dä woß met »Spieß« nüüß aanzefange,
dat hot-e eefach net verstange.
Dä Sprõõch-Dürjee wor ähnlisch krass
wie op en Bouställ hüzedaachs.

Dõ wor et met de Bouerej
am Torẽm van Babel jau vrbej.
Die Sprõõche samp os Platt send ävve
bes hü dännau ch erhalde blevve.

Jõtt hät em wiggere Verloof
van die Jeschisch die Lü bestroõf,
hät met die Mensche en de Stadt
alsbald kotte Prozäb jemaat
on dann met all seng Jõttesmacht
se us de Stadt erußjejaach
on õvve de janze Äẽd zerstreut.
Dõ ha-se janet sisch jefreut.
E paa hant sisch bej dä Dürjee
dann op dr Wäesch jemaat nõ he,
on send, su eß wahl ze vermute,
van Rüh bes Bäreşchrõth säßhaff wudde.

¹ Gottes Zutun ² »(Schick mal einer) Mörtel herauf!«

³ Schulter